

Knjiga proroka Daniela - broj trideset i jedan

Američko upozorenje: značenje Danielova tumačenja za današnje vrijeme

Jeff Pippenger

2023-12-26

Natpis na zidu i Danielovo tumačenje Baltazaru predstavljaju konačnu objavu protiv i otpaloga republikanskog roga i otpaloga protestantskog roga Sjedinjenih Država. Početna povijest i otaca utemeljitelja Sjedinjenih Država i pionira adventizma jasno je zabilježena, no pouke i upozorenja sadržana u njoj bili su odloženi tijekom „četiriju naraštaja“. Baltazar savršeno predstavlja tu istinu.

Nije potrebno odrediti točno vremensko razdoblje kako bi se ustanovilo što sačinjava jedan naraštaj, jer Božja Riječ nikada ne zatajuje, i ona izravno govori da u četvrtom naraštaju Bog zaključuje knjige narodima koji su se pobunili protiv Njegove objavljene volje.

I Bog izgovori sve ove riječi govoreći: Ja sam Gospodin, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz doma ropstva. Nemoj imati drugih bogova uza me. Ne pravi sebi lika rezana niti ikakve slike onoga što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi; jer ja, Gospodin, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran, koji pohodim bezakonje otaca na djeci do trećega i četvrtoga naraštaja onih koji me mrze; a iskazujem milost tisućama onih koji me ljube i drže moje zapovijedi. Izlazak 20:1.

U posljednjem naraštaju, i stoga u proročkom „četvrtom naraštaju“ drevnoga Izraela, i Ivan Krstitelj i Krist označili su taj naraštaj kao naraštaj zmija otrovnica.

Porode gujinji, kako možete, budući zli, govoriti dobro? Jer usta govore od obilja srca. Dobar čovjek iz dobre riznice srca iznosi dobro; a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo. Ali kažem vam da će za svaku ispraznu riječ koju ljudi izgovore dati račun u dan suda. Jer ćeš se svojim riječima opravdati i svojim ćeš se riječima osuditi. Matej 12:34–37.

U posljednjem naraštaju zvijeri iz zemlje, ona govori kao zmaj (guja). Od 1863. pa sve do nedjeljnog zakona, republikanski je rog odstupio od Ustava Sjedinjenih Američkih Država. Blagoslovi koje je Bog podario toj naciji odvratili su srca građana i vođa od njihove odgovornosti da štite načela koja su proizvela bogatstvo i blagostanje u kojima su počeli uživati, te su zaboravili pobudu koja je vodila oce utemeljitelje pri sastavljanju svetoga dokumenta koji je proizveo bogatstvo i blagostanje što su potom dopustili da ih zavede. Oni ne samo da su zaboravili svrhu svetoga dokumenta, nego su također zaboravili svoju odgovornost da očuvaju načela sadržana u tom dokumentu.

Od 1863. pa sve do nedjeljnog zakona, pravi protestantski rog (adventizam) odvrćao se od svojih temeljnih istina koje je Bog uspostavio kroz službu Williama Millera. Blagoslovi koje je Bog podario adventizmu odvratili su srca građana i vođa od njihove odgovornosti da štite načela koja su proizvela duhovno bogatstvo u kojemu su došli uživati, te su zaboravili svrhu pionira u oblikovanju poruke prikazane na dvjema svetim kartama, koja je bila namijenjena uspostavi proročkog bogatstva koje su trebali čuvati i objavljivati.

Kad je Gospod sklopio Savez s drevnim Izraelom na gori Sinaju, dao je dvije svete ploče koje su sadržavale njegovih deset zakona, a koje su trebale biti simbol njegova saveznog odnosa s njegovim narodom. Kad je ustanovio godišnje blagdane, odredio je da se na Pedesetnicu prinese prinos od dva kruha, koji su se imali podizati. Prinos od dva kruha, koji se prinosio kao žrtva potresanica, bio je jedini prinos u službi Svetišta koji je u svojoj pripravi trebao sadržavati kvasac (simbol ljudskoga grijeha, zlobe, opakosti i licemjerja).

Vaše hvalisanje nije dobro. Ne znate li da malo kvasca ukiseli sve tijesto? Očistite stoga stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni. Jer je i Krist, naša Pasha, žrtvovan za nas. Zato svetkujmo blagdan, ne sa starim kvascem, niti s kvascem zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhom iskrenosti i istine. 1 Korinćanima 5:6–8.

U međuvremenu, kad se sabralo bezbrojno mnoštvo naroda, tako da su jedni druge gazili, počeo najprije govoriti svojim učenicima: Čuvajte se kvasca farizejskoga, koji je licemjerje. Luka 12,1.

Dva kruha za prikazivanje koji su bili podignuti kao prikazana žrtva, bili su simbol stijega sto četrdeset i četiri tisuće, koji su, premda grešnici, silom Božjom očistili svoj kvasac zlobe, opakosti i licemjerja. Kvasac koji je bio u kruhovima predstavljao je ljude (grešnike) koji su nadvladali grijeh kroz proces pročišćenja, prikazan time da su bili „pečeni” ognjem peći glasnika Saveza u trećem poglavlju Malahije. Kruhovi su također predstavljali „kruh s neba”, jer su, kada su bili prineseni, trebali biti podignuti prema nebu kao prikazana žrtva.

Na Pedesetnicu, kada je nastupilo ispunjenje praslike dvaju kruhova koji su se tijekom godina prinosili na pedesetničkom blagdanu, Kristovi su učenici započeli djelo pozivanja druge skupine (drugoga kruha) iz poganskoga svijeta. Tada će postojati dva kruha, oba očišćena od grijeha (kvasca).

Dvije ploče Deset zapovijedi postale su simbol savezničkog odnosa drevnoga Izraela, a dva mahača kruha predstavljaju saveznički odnos s ranom kršćanskom crkvom. Na početku povijesti zvijeri iz zemlje, dvije svete Habakukove ploče dane su kao simbol savezničkog odnosa suvremenoga Izraela, istinskoga protestantskog roga, kao što je sveta Konstitucija dana republikanskom rogu. Gospodin sada poziva sto četrdeset i četiri tisuće da ustanu kao silna vojska, i kada to učine, bit će uzdignuti kao žrtva mahanja (znak) dok budu bačeni u peć užarenu sedam puta jače.

Taj stijeg predstavlja zakon Deset zapovijedi; on također predstavlja one koji hode u ognju peći s živim Kruhom Neba pokraj sebe, kao i one koji drže temeljna učenja simbolizirana na dvjema svetim pločama Habakukovim. Sva su ta znamenja predstavljena u dva svjedoka iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja.

Belšazarov sud predstavlja svjedočanstvo protiv obaju rogova zvijeri zemlje. U vrijeme toga suda postojala je jedna žena (crkva) koja je razumjela da je Danijel jedini čovjek u kraljevstvu koji je mogao prepoznati i protumačiti rukopis.

I čuo sam o tebi da umiješ davati tumačenja i razrješavati dvojbe; sada, ako možeš pročitati ovo pismo i obznaniti mi njegovo tumačenje, bit ćeš odjeven u skerlet i imat ćeš zlatan lanac oko vrata te ćeš biti treći gospodar u kraljevstvu. Tada Danijel odgovori i reče pred kraljem: Darovi tvoji neka ostanu tebi, a nagrade svoje podaj drugomu; ipak ću kralju pročitati pismo i obznaniti mu njegovo tumačenje.

O kralju, Bog Svevišnji dade Nabukodonozoru, tvomu ocu, kraljevstvo i veličanstvo, i slavu, i čast. I zbog veličanstva koje mu je dao, svi narodi, plemena i jezici drhtahu i strahovahu pred njim: koga je htio, ubijao je; koga je htio, ostavljao je na životu; koga je htio, uzvisivao je; i koga je htio, obarao je. Ali kad se njegovo srce uzoholilo i njegov se duh otvrdnuo u oholosti, bi svrgnut s prijestolja svoga kraljevstva i oduzeše mu njegovu slavu. I bi prognan od sinova čovječjih; i njegovo srce postade kao u zvijeri, a prebivalište mu bijaše s divljim magarcima: hranili su ga travom kao volove, i tijelo mu se vlažilo rosom nebeskom; dok ne spozna da Bog Svevišnji vlada nad kraljevstvom ljudskim i da nad njim postavlja koga god hoće.

A ti, sine njegov, o Belšasare, nisi ponizio svoje srce, premda si sve to znao; nego si se uzvisio protiv Gospodara nebeskoga; i pred tebe su donijeli posude iz doma njegova, te si iz njih pio vino ti, i knezovi tvoji, žene tvoje i priležnice tvoje; i hvalio si bogove od srebra, i zlata, od mjedi, željeza, drva i kamena, koji ne vide, niti čuju, niti znaju; a Boga, u čijoj je ruci tvoj dah, i čiji su svi tvoji putovi, nisi proslavio. Tada je od njega poslan dio ruke, i ovo je pismo napisano. A ovo je pismo koje je napisano: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Ovo je tumačenje toga: MENE; Bog je izbrojio tvoje kraljevstvo i dovršio ga. TEKEL; Izvagan si na tezulji i nađen si manjkav. PERES; Tvoje je kraljevstvo razdijeljeno i dano Međanima i Perzijancima.

Tada Belšasar zapovjedi, i odjenuše Daniela u skerlet, i staviše mu zlatan lanac oko vrata te proglasiše za njega da bude treći vladar u kraljevstvu. Iste noći bi ubijen Belšasar, kralj Kaldejaca. A Darije Medijac preuze kraljevstvo, u dobi od oko šezdeset i dvije godine. Daniel 5:16–31.

Pri donošenju nedjeljnoga zakona u Sjedinjenim Državama čaša bezakonja i čaša vremena kušnje bit će puna, za naciju i za otpali republikanski rog i otpali protestantski rog, jer će Bog „izbrojiti” (šesto) „kraljevstvo i svršiti ga”. Oba roga, i nacija, bit će „izvagani na tezulji” (suda koji se odvija u Svetišću) „i nađeni manjkavi”. Sjedinjene Države tada će biti „razdijeljene”, kako budu uslijedili građanski rat i despotizam, a potom će biti predane sedmome i osmome kraljevstvu biblijskoga proroštva.

O Amorejcima je Gospodin rekao: „U četvrtom naraštaju vratit će se ovamo, jer se bezakonje Amorejaca još nije navršilo.“ Premda se ovaj narod isticao svojim idolopoklonstvom i pokvarenošću, još nije bio napunio čašu svojega bezakonja, i Bog ne bi izdao zapovijed za njegovo potpuno uništenje. Narod je trebao vidjeti božansku silu očitovanu na osobit način, kako bi ostao bez isprike. Suosjećajni Stvoritelj bio je voljan podnositi njihovo bezakonje do četvrtoga naraštaja. Tada, ako se ne bi vidjela promjena nabolje, njegovi bi ih sudovi snašli.

„Nepogrešivom točnošću Beskonačni još uvijek vodi račun sa svim narodima. Dok se njegova milost pruža kroz pozive na pokajanje, taj će račun ostati otvoren; ali kad brojke dosegnu

određenu mjeru koju je Bog odredio, započinje služba njegova gnjeva. Račun se zatvara. Božanska strpljivost prestaje. Više nema zauzimanja milosti u njihovu korist.“

„Proroku je, dok je pogledom sezao niz vjekove, bilo prikazano ovo vrijeme. Narodi ovoga doba bili su primatelji neusporedivih milosti. Njima su dani najizabraniji blagoslovi Neba, ali protiv njih su zapisani povećana oholost, lakomost, idolopoklonstvo, prezir prema Bogu i niska nezahvalnost. Oni ubrzano privode kraju svoj račun s Bogom.“

„No ono što me navodi da drhtim jest činjenica da su oni koji su imali najveću svjetlost i prednosti postali onečišćeni prevladavajućom bezakonitošću. Pod utjecajem nepravednih koji ih okružuju, mnogi su, čak i među onima koji ispovijedaju istinu, postali hladni i nošeni snažnom strujom zla. Opći prezir koji se obara na istinsku pobožnost i svetost navodi one koji nisu usko povezani s Bogom da izgube svoje poštovanje prema Njegovu zakonu. Kad bi slijedili svjetlost i slušali istinu iz srca, ovaj bi im se sveti zakon činio još dragocjenijim upravo onda kada ga se tako prezire i odbacuje. Kako nepoštovanje prema Božjem zakonu postaje sve očitije, crta razgraničenja između onih koji ga drže i svijeta postaje sve jasnija. Ljubav prema božanskim propisima raste u jedne skupine razmjerno tomu kako u druge skupine raste prezir prema njima.“

„Križa se brzo približava. Brojke koje se naglo uvećavaju pokazuju da je vrijeme Božjeg pohoda gotovo stiglo. Premda nerado kažnjava, ipak će kazniti, i to brzo. Oni koji hode u svjetlu vidjet će znakove približavanja opasnosti; ali ne trebaju sjediti u tihoj, ravnodušnoj očekivanju propasti, tješeci se vjerovanjem da će Bog zakloniti svoj narod u dan pohoda. Daleko od toga. Trebaju shvatiti da im je dužnost marljivo raditi kako bi spasili druge, gledajući snažnom vjerom na Boga za pomoć. ‘Mnogo može usrdna molitva pravednika.’”

„Kvasac pobožnosti nije posve izgubio svoju snagu. U vrijeme kada su opasnost i potištenost crkve najveće, mala skupina onih koji stoje u svjetlu uzdisat će i vapiti zbog gnusoba koje se čine u zemlji. No njihove će se molitve osobito uzdizati za crkvu, jer njezini članovi postupaju po običaju svijeta.“

Usrdne molitve ove vjerne manjine neće biti uzaludne. Kada Gospodin iziđe kao osvetnik, On će također doći kao zaštitnik svih onih koji su sačuvali vjeru u njezinoj čistoći i održali se neokaljanima od svijeta. Upravo je u to vrijeme Bog obećao osvetiti svoje izabrane, koji vape k Njemu dan i noć, premda ih dugo podnosi.

„Zapovijed glasi: ‘Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine posred njega.’ Ti koji uzdišu i plaču iznosili su riječi života; ukoravali su, savjetovali i usrdno molili. Neki koji su obeščašćivali Boga pokajali su se i ponizili svoja srca pred Njim. Ali slava Gospodnja bila je odstupila od Izraela; premda su mnogi još uvijek nastavili s izvanjskim oblicima vjere, nedostajale su Njegova sila i Njegova prisutnost.” Svjedočanstva, svezak 5, 208–210.

Oni koje predstavlja Daniel dok je stajao pred Belšazarom, koji poznaju „Future for America“, tada će primiti Danielovu „grimiznu haljinu“, „zlatni lanac oko vrata“ te će biti proglašeni „trećim vladarom u kraljevstvu“. Grimiz je znak i boja prvorodenca, koji primaju dvostruki dio Očeve baštine, koji su sto četrdeset i četiri tisuće.

Ovo su oni koji se nisu okaljali sa ženama, jer su djevice. Ovo su oni koji slijede Jaganjca kamo god on pođe. Oni su otkupljeni između ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu. Otkrivenje 14,4.

Od dvaju kruhova koji se podižu kao stijeg, prvorođenac je taj, prvine, kojemu je na ruku stavljen grimizni konac.

I dogodi se, kad je rađala, da jedno dijete ispruži ruku; i primalja uze te priveza na njegovu ruku skerletnu nit govoreći: Ovo je izišlo prvo. I dogodi se, kad je povukao svoju ruku, gle, iziđe njegov brat; i ona reče: Kako si se probio? Neka ovaj proboj bude na tebi; zato mu nadjenu ime Fares. A potom iziđe njegov brat, koji je imao skerletnu nit na svojoj ruci; i ime mu bijaše Zara. Postanak 38:28–30.

Prvi se put „skerlet“ u Svetome pismu spominje kada je „Zarah“, koji je prvorođenac i čije ime znači „svjetlo koje se uzdiže“, izišao prvi od blizanaca koje je začeo Juda. Majka, Tamara (koja se bila podala bludništvu), bila je žena Judina preminulog, opakog sina. Zarah, „svjetlo koje se uzdiže“, potekao je iz Judina plemena i imao je skerletnu nit na svojoj ruci. „Pharez“ znači probiti se, i on predstavlja one koji se odvajaju od papinstva i izlaze iz Babilona tijekom krize nedjeljnoga zakona.

„grimizna vrpca“ također je bila znak koji je zaštitio bludnicu iz Jerihona kad je grad Jerihon bio razoren.

Evo, kad uđemo u zemlju, privezat ćeš ovu vrpcu od skerleta na prozoru kroz koji si nas spustila; i dovest ćeš k sebi u kuću svoga oca, svoju majku, svoju braću i sav dom svoga oca. I bit će ovako: tko god iziđe na vrata tvoje kuće na ulicu, njegova krv neka bude na njegovoj glavi, a mi ćemo biti nedužni; a tko god bude s tobom u kući, njegova krv neka bude na našoj glavi, ako ga se dotakne ijedna ruka. Ako li odaš ovu našu stvar, bit ćemo slobodni od tvoje prisege kojom si nas zaklela. A ona reče: Neka bude po vašim riječima. Tada ih otpusti, i oni odoše; a ona priveza skerletnu vrpcu na prozor. Jošua 2:18–21.

Danielova skrletna odjeća pokazuje da on tada predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće, prvi od dvaju uzdizanih valjanih kruhova. Kao kruhovi, oni predstavljaju Kruh s neba, kojemu je u općinskoj dvorani bio dan skrletni plašt na njegovu putu prema raspeću. U Belšacarovoj svečanoj dvorani, koja je predočavala općinsku dvoranu gdje je Isusu bio dan skrletni plašt, ona se daje onima koji razumiju krizu koja je neposredno pred nama u „Budućnosti za Ameriku“.

Tada su vojnici upraviteljevi odveli Isusa u pretorij i oko njega okupili cijelu četu vojnika. I svukli su ga te zaogrnuili skrletnim plaštem. Matej 27,27.28.

Haljina dana onima koje predstavlja Daniel jest Kristova haljina pravednosti, koja je bijela.

Radujmo se i kličimo, i podajmo mu čast, jer dođe svadba Jaganjčeva i žena se njegova pripremila. I dano joj je da se odjene u tanak lan, čist i bijel, jer tanak lan jest pravednost svetih. Otkrivenje 19,7.8.

Haljina dana onima koji su predstavljeni kao Daniel jest i grimizna i bijela, jer su njihove haljine oprane lužinom valjara, od strane valjara iz trećega poglavlja Malahije, kada on pročišćuje sinove Levijeve.

Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska? i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj talioničara i kao lužina bjeljača. I sjest će kao talioničar i pročistitelj srebra; i očistit će sinove Levijeve te ih pročititi kao zlato i srebro, da bi prinijeli Gospodu prinos u pravednosti. Malahija 3,2.3.

Haljina je bijela, ali samo zato što je oprana u grimiznoj krvi Jaganjčevoj.

I od Isusa Krista, koji je vjerni svjedok, i prvorodenac od mrtvih, i knez kraljeva zemaljskih. Onomu koji nas je ljubio i oprao nas od grijeha naših u svojoj vlastitoj krvi, te nas učinio kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu svojem; njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen. Otkrivenje 1,5.6.

Prvi se put zlatan lanac spominje kada je Josip postavljen za upravitelja Egipta.

I faraon reče Josipu: Vidi, postavio sam te nad svom zemljom egipatskom. I faraon skide svoj prsten s ruke svoje te ga stavi na Josipovu ruku, i obuče ga u haljine od finoga lana, i stavi zlatan lanac oko vrata njegova; i učini da se vozi u drugim kolima koja je imao; i vikali su pred njim: Prignite koljeno! I postavi ga za upravitelja nad svom zemljom egipatskom. I faraon skide svoj prsten s ruke svoje te ga stavi na Josipovu ruku, i obuče ga u haljine od finoga lana, i stavi zlatan lanac oko vrata njegova. Postanak 41:41–43.

Razlog zbog kojega je Josip bio postavljen od faraona za vladara nad Egiptom bio je taj što je Josip mogao protumačiti faraonov san o „sedam vremena“, u vezi s razornim dahom „istočnoga vjetra“.

I faraon reče Josipu: U svojem snu, gle, stajao sam na obali rijeke. I gle, iz rijeke iziđe sedam krava, debelih i lijepih; i pasle su u trsci. I gle, za njima iziđe drugih sedam krava, jadnih i veoma ružnih i mršavih, kakve nikada ne vidjeh u svojoj zemlji egipatskoj po ružnoći. I mršave i ružne krave proždriješe prvih sedam debelih krava. A kad su ih proždrle, nije se moglo poznati da su ih proždrle; nego su i dalje bile ružne, kao na početku. Tada se probudih. I vidjeh u svojem snu, i gle, sedam klasova izraste na jednoj stabljici, punih i dobrih. I gle, sedam klasova, sasušanih, tankih i istočnim vjetrom opaljenih, niknu za njima. I tanki klasovi proždriješe sedam dobrih klasova. I kazah to vračarima, ali ne bijaše nikoga tko bi mi to mogao protumačiti. A Josip reče faraonu: Faraonov san jedan je: Bog je faraonu pokazao što kani učiniti. Postanak 41:17–25.

Josip je protumačio faraonov san načelom „redak po redak“, jer je najprije obavijestio faraona da su ta dva sna jedan. Zatim je protumačio riječ „sedam“, koja je bila povezana s „kravama“ i „klasjem“, kao simbolima. Riječ „sedam“ u tom je odlomku ista riječ koja je prevedena kao „sedam vremena“ u Levitskom zakoniku dvadeset i šest. Josip je protumačio „sedam“ kao simbol sedam godina, odnosno dvije tisuće petsto dvadeset dana. I Josip i Daniel tumačili su simbol „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest.

U faraonovu snu glad je nastala zato što je klasove žita „spalio istočni vjetar”. Redak na redak, kako se Josip izravno služi tim izrazom, „istočni vjetar” označuje da upravo islam proizvodi razdoblje gladi i gospodarskog sloma koje započinje kada Josip i Daniel prime zlatnu ogrlicu, što predstavlja podizanje stijega pred svijetom (Josipov Egipat) i poziv Božjem drugom stadu da iziđe iz (Danielova) Babilona.

Dva roga Sjedinjenih Država predstavljena su svim silama biblijskog proroštva koje su prikazane kao dva naroda. To bi uključivalo Francusku, koja se proročki sastoji od Sodome i Egipta, te Izraela koji se sastojao od sjevernoga i južnoga kraljevstva, kao i Medo-Perzijskog Carstva. Dva roga Medo-Perzije u osmom poglavlju Daniela pokazuju da jedan od rogova kraljevstva izlazi posljednji.

Tada podigoh oči svoje i pogledah, i gle: pred rijekom stajaše ovan koji imadijaše dva roga; i oba roga bijahu visoka, ali jedan bijaše viši od drugoga, a viši izraste posljednji. Daniel 8,3.

Dva roga Medo-Perzije predstavljaju dva roga zemaljske zvijeri, te stoga jedan od rogova zemaljske zvijeri mora biti viši i izrasti posljednji. U vrijeme svršetka, 1798. godine, započela je vladavina zemaljske zvijeri, a rog protestantizma bio je odveden na goru Karmel po Iliji proroku, predstavljenom u Williamu Milleru. Trebalo je doći do sukoba koji će očitovati razliku između pravoga proroka i lažnoga proroka, što se trebalo ostvariti u kušnji na gori Karmelu, koja se zbivala od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844.

Mileritski adventizam bio je providnosno prepoznat kao pravi prorok, u isto vrijeme kada su se protestantske denominacije Sjedinjenih Država vratile papinskom Rimu i postale njegove kćeri. Godine 1863. pravi protestantski rog mileritskog adventizma vratio se u isto zajedništvo kao i otpali protestantizam, vraćajući se istoj iskvorenoj metodi proučavanja Biblije kao i otpali protestantizam, kada su započeli svoje postupno djelo odbacivanja Ilijine poruke. U istom vremenskom razdoblju započeo je Američki građanski rat. (Primijetite da, kada se Sveti Duh odbaci, tada drugi duh preuzima vlast, a rat je uvijek posljedica.) Narod je tada bio doslovno, politički i proročki podijeljen. Rog republikanizma od toga će se trenutka nadalje nalaziti u sve žešćoj borbi između dviju glavnih političkih stranaka.

Od 1863., simbola podjele, jer je ta godina bila samo središte građanskoga rata između Sjevera i Juga, došlo je do dviju političkih frakcija republikanskoga roga i dviju frakcija protestantskoga roga, koje su se sastojale od Demokratske i Republikanske stranke te od otpalih protestanata koji svetkuju nedjelju i onih koji svetkuju subotu. Dvostruka podjela obaju rogova bila je u Kristove dane predočena saducejima i farizejima. Jedan je sloj otvoreno odbacio načela utemeljenja, a drugi je tvrdio da podupire načela utemeljenja, ali ih je naposljetku zamijenio ljudskim predajama i običajima.

Dana 11. rujna 2001. proročki je započelo razdoblje kušnje slike zvijeri, a svoj vrhunac doseže kod zakona o nedjelji, ili na Baltazarovoj pijanoj gozbi. Zakon o nedjelji znak je koji pokazuje da je spoj crkve i države u potpunosti razvijen. U toj točki, dva roga otpaloga republikanizma i otpaloga protestantizma postaju jedan otpali rog, i tada Daniel postaje treći rog, ili treći vladar, ili istinski protestantski rog koji izlazi posljednji i viši je, jer tada biva uzdignut kao stijeg.

Josip i Daniel ista su linija proroštva, jer redak na redak svi proroci prepoznaju posljednje dane. Obojica su prepoznala „sedam vremena“ kada su to vidjela. „Istočni vjetar“ islama prodire ispod zida, dok Belšazaru i faraonu daju svoje tumačenje o tome kakva je „Budućnost za Ameriku“. Oni nose „skerletnu haljinu“ Kristove pravednosti, koja je „bijela haljina“ učinjena takvom krvlju Kristovom. Uzdižu se kao stijeg i prikazuju se kao kruna, ili zlatan lanac, dok postaju treći vladar koji uzlazi više i uzlazi posljednji.

Nastavit ćemo s Danielom, šestim poglavljem, u sljedećem članku.

„U toj posljednjoj noći bezumnoga ludila, Belšazar i njegovi velikaši ispunili su mjeru svoje krivnje i krivnje kaldejskoga kraljevstva. Božja ruka koja je zadržavala više nije mogla odvratiti zlo koje je prijetilo. Kroz mnogostruke providnosti Bog ih je nastojao naučiti strahopoštovanju prema svojem Zakonu. ‘Liječili bismo Babilon’, izjavio je o onima čiji je sud sada dosezao do neba, ‘ali se ne izliječi.’ Jeremija 51:9. Zbog neobične izopačenosti ljudskoga srca, Bog je naposljetku uvidio da je nužno izreći neopozivu presudu. Belšazar je morao pasti, a njegovo kraljevstvo prijeći u druge ruke.” Proroci i kraljevi, 530.